

STIFINDEREN

*DDS Stifinderernes
fælles sommerlejr
Gillastugan 2011*

DDS Stifindernes fælles sommerlejr på Gillastugan 9.7. - 16.7. 2011.

Lørdag d. 9.7.

Vi mødtes alle ledere i hytten kl. 9, for at få det hele pakket færdigt og lagt ud til vejen, parat til at bussen kom og hentede os alle.

Emilie og jeg tog vores bil derop med Flemmings hjemmelavede GPS - en lille globus med en ståltråd igennem, monteret i forruden. Vi fandt vejen derop stort set uden problemer. Selvom vi afveg lidt fra kortet, kom vi før bussen, som åbenbart havde lidt problem med deres GPS, så var vores da bedre ☺

Vel ankommet startede vi med frokost og så begyndte vi at slæbe al vores grej ned til lejrpladsen, som hed Halland.

Der var lidt bulet, men vi fandt pladser til alle vores telte, fik udgravet bålpladser og startet på tre forskellige køkkenborde. Hold da op, hvor vi slæbte rafter den halve kilometer, der var frem og tilbage til vores lejrplads. - Ja, mange af os havde kilometer-tæller på, da vi skulle føre vores 1000 km. mærke ajour, når vi kom hjem til Danmark igen.

Lynhurtigt fandt minierne ud af, at det vrimlede med blåbær i skovbunden, så mange af deres mugs blev brugt til indsamling af de små, blå velsmagende bær.

Vi fik også bygget vores aktivi-telt vers. 1, med alle vores hængehylder, så vi kunne holde lidt styr på alting. Det var rigtig hyggeligt at sidde i om aftenen.

I løbet af dagen gik vores slikspand lystigt rundt engang imellem, når vi trængte til lidt energi. - Det var en rigtig god idé med sådan en fællesspand, som vi med garanti vil bruge igen en anden gang ☺

Søndag d. 10.7.

Næste dag fortsatte vi vores lejropbygning.

I løbet af dagen stødte vi på en fin lille stålorm, som havde mistet sin hale i alt postyret, men den vokser jo ud igen, lige som et firben. Den var rigtig fin og næsten kobberfarvet.

Ved fælles hjælp fik vi et par rigtig gode køkken/spiseborde op at stå med rafter og besnøringer, så vi ikke skulle sidde på jor-

miniernes bord også på plads og det var det mest stabile af dem alle, men også dét, der krævede flest rafter, men vi havde syv ar-

den og spise.

Lidt senere gik vi en tur rundt på centret, for at vise spejderne, hvor de måtte gå til. Der så vi et fantastisk pionérarbejde. Nogle storspejdere havde bygget deres lejrplads i 1. sals højde. På nogle tårne bygget af rafter, havde de placeret deres telte og de havde en gammelmandsild deroppe under oversejlet. Der var pottedplanter og gardiner, som de kunne trække for, samt en hejseanordning ned til et køleskab, de havde gravet i jorden. Ugen før, havde resten af gruppen også været der og det var minier, der havde lavet deres stige. I sagens natur, havde de ikke strammet besnøringerne så meget, så efterhånden var den blevet til en vindeltrappe, men den holdt stadig, selvom den drejede lidt ☺

Tilbage på lejren fik vi gravet diverse fedt-fælder, selvom der er rigtig mange sten i Skånes undergrund! I løbet af dagen kom

bejdsheste (minier), der bare knoklede med at hente rafter.

På midten af lejrpladsen satte vi en lang rafte med snor i toppen og en tennisbold i en sok i enden. - Ta daaa - så var der stangtennis, til stor fornøjelse for alle børnene ☺

Traditionen tro byggede troppen sig også en - efter et par dage overdækket - havebænk.

Til aften hyggede vi os alle om miniernes lejrball med sangbøger, slikspand og chokoladekiks.

Mandag d. 11.7.

Denne morgen måtte vores gamle klan "Rocky Raccoon" (dvs. Darzee og lidt Ikki) sige definitivt farvel til deres gamle klan-

telt, da topraften var gået igennem, men stadig med den grå kegle siddende oppe på toppen. Teltdugen var også så mør efterhånden! - Derfor måtte vi bygge et aktivitetstelt vers. 2 af nogle presenninger, men det blev under ingen omstændigheder så hyggeligt, som version 1.

På vores havregrød denne dag fik vi alle et drys af blåbær, så selv Chui måtte overgive sig til smagen ☺

Denne dag havde vi fælles dag, hvor alle grene om formiddagen lavede forskellige spil, som de så skulle spille om eftermiddagen. Mini-erne lavede ringespil. - De lavede ringe af én kordel

fra et tov, som så blev flettet rundt tre gange, så det fik sammen tykkelse, som tovet havde fra starten. Derefter blev ringen taklet med flotte farver. Til samme spil snittede de små pinde, som blev sat i jorden og som man skulle kaste over og tælle point. Juniorerne lavede et KUBB-spil af rafter, så de havde gang i præcisionssavningen og snittede lidt i toppen, så man kunne kende hvem, der var hvem. Troppen lavede rafte-mikado af tynde granrafter med taklinger i spidsen, så man kunne tælle point sammen til sidst.

I løbet af dagen blev alle malet med lidt kul fra bålet og de fik et pandebånd snoet, flettet eller bare bundet af knobtove, så vi lignede alle indianere. Alle Stifindere blev delt op i grupper på tværs af grene og de

fik hver sin farve fjer, så man kunne se forskel og så gik konkurrencerne i gang.

Mao, Chui og jeg kørte til Höör for at købe ind og hente et nyt dæk til bilen, som var punkteret allerede første dag på grunden, men resten af gruppen var stadig i gang med at spille Mikado, da vi kom hjem, så alle havde hygget sig i hinandens selskab og med Darzee som den store, alvidende høvding. ☺

Til aften fik vi nogle gode oksebøffer, pasta, salat og pandebrød - det smagte herligt.

Tirsdag d. 12.7.

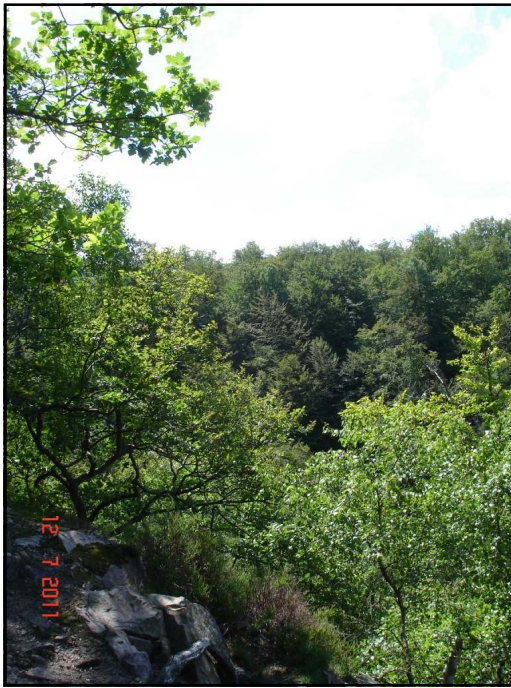
Denne dag skulle troppen på kano-hejk og de stod op, før en vis herre fik sko på. Jeg nåede lige at se dem, da jeg skulle op på

toiletet ved 7-tiden. Jeg hørte, at de som afgang-salut råbte: Farveeee!!!! til alle os, der var vågne eller blev vækket og så tog de af sted, for at vende tilbage torsdag.

Op så var det Ibex' s 8 års fødselsdag, den dag. Vi vækkede hende med fødselsdags-sang og gaver fra Matkah, os og fra Ibex' s mor. - Hvor blev hun glad for muggen fra Stifinderne, hun brugte den på resten af lejren hver dag ☺

Dagen var også dagen, hvor minierne skulle ud at gå 10 km. i Söderåsens vilde natur, så vi fik pakket vores små turtasker og ret

nedad med 45 % og heldigvis var jeg den eneste, der faldt og skrabede min arm lidt. - Nede i bunden gik vi ofte på Kalmarplanker sat op til det samme og vi havde det herligt alle sammen. Et sted omkring 20 meter foran os, hørte vi pludselig en knæklyd og så var der et gammelt træ, som i årevis havde ligget væltet oveni et andet træ, som gav efter og knækkede i to stykker, som faldt ned ca. 20 meter foran os, så vi bestemte os hurtigt for, at nu var det tid til frokost. Så vi fandt os et gammelt stendige, som vi satte os på og smurte madder og fik vores medbragte juice.

Derfra gik vi videre mod Skärålid, hvor hovedindgangen til nationalparken er. Undervejs fik vi mange flotte naturoplevelser - vi fandt også en lille kilde, hvor der hang en øse, som man bare kunne drikke af, så dér fyldte vi vore drikkeflasker med det mest fantastiske, klare, kolde vand og så kunne vi lidt igen.

hurtigt fik vi en forsmag på, hvad der ventede os i løbet af dagen.

Undervejs fandt vi Liagårdens raststuga. Raststugår er der et par stykker af på Söderåsen. Det er huse, hvor man kan overnatte på medbragte underlag og soveposer og tænde sig et bål udenfor, men vi sad bare og holdt pause og spiste os et æble og så gik vi videre oppe på åsen. Mange steder stillede jeg mig op med ryggen til sceneriet bagved og sagde til minierne: I skal blive her foran mig og ikke gå bagom. - Et sted kunne man komme ud til kanten og nyde udsigten - Radha gik derud, hvor der stod et træ, som man kunne holde fast i og så gik minierne én ad gangen ud til hende. Der var en helt fantastisk udsigt over det meste af området.

Ét sted skulle vi dreje vinkelret på ruten og gik så ned i bunden af åsen. Der var lavet en form for bølgebrydere - eller trappetrin om man vil og det var godt, for skrænten gik

Lidt efter mine nerver ikke kunne klare - det var rigeligt, da Radha kravlede derud ☺
Derfra gik vi lidt mod syd og ind over det hvor vi også lidt mere flade land langs vejene, så det blev nemmere at tage det sidste stykke, som bare gik derudaf med sang og pjat! - De var fantastisk seje, de minier og de har i Ibex's mor allerhøjeste grad fortjent deres 10 km. mærke, som de får efter sommerferien.
Derhjemme i lejren havde juniorerne haft en dejlig dag alene på lejren. De havde været på et orienteringsløb på selve Gillastugans grund. De var også startet på at snitte sig nogle flotte skeer, da Sahrabi havde sine snittekiste med. Troppen var ude at

og jeg også nogle flotte mærker til børnene fra Söderåsens Nationalpark (*se forsiden*), som de fik, da vi kom hjem til Danmark.

Da vi gik derfra igen, skulle vi endnu engang op på åsen, men der var dog ikke helt så stejlt som dér, hvor vi gik ned. Men alligevel var det hårdt - dejligt med alle de vandrestave, der bare ligger på jorden, det eneste problem var, at nå først man igen kommer op på det flade land, så er de for korte ☺ - Stokkene var en stor hjælp og minierne tog det i stiv arm - eller ben, om man vil ☺

- Et stykke efter vi nåede toppen igen, var Radha og jeg ude på et udsigtssted, der hedder Hjortspring!!! - Hold da op, hvor var

der en flot udsigt derfra, jeg får stadig helt kuldegys bare ved tanken! - Der var et sted KUN ca. $\frac{1}{2}$ meter at gå på uden gelænder og stort set lodret ned til begge sider, så minierne kom IKKE derud, sorry - det ville

Det var rigtig hyggeligt og vi fik sunget fødselsdagssang for Ibex, der blev 8 og én af deres medhjælpere, der blev 35 år.☺ - Derefter gik vi tilbage til lejren, hvor Chui havde planlagt en pandekagelagkage med lys i, som Ibex pustede ud og så var der ellers pandekager med chokoladesovs, banan og jordbærmarmelade efter eget valg til alle! - Det smagte fantastisk! - Og så var alle ellers grydeklare efter en fantastisk lang dag i den sydsvenske, vilde natur ;)

Onsdag d. 13.7.

Denne morgen havde vores lejrlads fået en ordentlig dosis vand i løbet af natten, så juniernes båtplads og omegn var blevet omdannet til en festivalplads med mudder, der kunne få enhver Roskilde-deltager til at blive misundelig! - Vi fandt diverse grene til at lægge på, så der var bare en lille smule fodfæste. - På et tidspunkt skulle jeg sætte en gryde på bålet med vand, der skulle varmes op til opvasken. Jeg satte foden, hvor jeg troede, der var stabilt, satte den anden ned ved siden af risten over bålet og gled så. - Det er som om, at sådan et øjeblik går i slow-motion - Jeg kiggede ned på risten over bålet, tænkte: Nej, dér vil jeg ikke lande! - Så jeg slog - vist nok, husker intet - en flick-flack over bålet og landede i mudderet på den anden side og stadig med vandgryden i hånden!!! - Det eneste, der

undrede mig bagefter, var en stribe havregrød op ad ryggen på min regnfrakke, men vi fandt ud af, at Vibe som stod og rørte i havregryden, ville redde mig med slevnen, så derfor! ☺ - Bagefter tog jeg mig en kop kaffe og gik ned til troppens bænk, hvor jeg lige satte mig og konsumerede det hele en gang til, men man skal ikke tænke alt for langt på, hvad der kunne have været sket!

- Så derfor: HA!!! Blocksbjerg - endnu en gang snydt ☺ - Dette blev til én af de ting, hvor man bare siger: Det er sådan, man IKKE skal gøre!

Senere på dagen skulle Chui, Mao og jeg igen på indkøb i Höör, hvor jeg skulle hente mit nye dæk og vi skulle købe mere mad til hele banden. Inden vi kørte, gik alle minier sammen med Radha og Darzee ned til søen med fiskenet og fiskede på livet løs. - Denne dag var det juniernes tur til at være de eneste på pladsen, da juniorerne skulle på 2 dages hejk.

Da vi havde hentet dæk og købt ind, havde vi en aftale med troppen om, at de skulle have leveret noget mad, da de lige var kommet i land i Ljungbyhed efter en kanosejls på Rönne å. Vi fandt dem da også og de blev så glade - især for de kager, vi også havde med til dem.

Derefter fandt vi juniorerne - de var også gået på hejk denne dag til næste dag. De var ved en shelter ved Svartsjö, hvor troppen også skulle gå

Røverdatter den dag - Mao havde taget den med og gudskelov for det. Den var perfekt til turen, da hun jo hopper omkring i områder, der ligner dem, som vi havde været i dagen før ☺ - Jeg tror vi læste 7-8 kapitler den dag!

Torsdag d. 14.7.

Torsdag efter morgenmad og opvask havde vi en aftale med pladsudlejerne Anne og Jeppe om "Good Turn" - Dette skulle lige forklares til minierne.

"Good turn" er noget man gør, for at centret kan blive ved med at være lige så dejligt for andre, som det var for os lige nu. Så hytteudlejerne fandt ud af, at vi kunne få lov til at hakke og fjerne ukrudt rundt om toiletbygning, vedboden og rafteladen i ca. ½ meters bredde. Så vi fik udleveret hakkejern, river og en greb og så gik vi ellers i gang. - Denne dag havde vi intet vand og strøm den første halve dag, da vandpumpen kørte elektrisk, så da vi havde fået udleveret vores Good Turn læderlapper og ventet omkring en halv time, så var vandet varmt nok igen til, at vi kunne få gang i vores årlige mini-vask. Vi sendte minierne ind i det runde telt med en pose hver, hvori de skulle putte et par rene underbukser, et par rene strømper, en ren t-shirt og shampoo og så puttede vi dem i varmt bad to og to - den ene gang, var der tre. - Jeg tog et stykke brænde, hvorpå jeg med en sprit u s h skrev: "Mini-Vask". Denne blev stil-

ned til og overnatte i deres telte, så Raksha glædede sig til, at Glip skulle sove samme sted, som hende ☺

Da vi kom tilbage, var minierne, Radha og Darzee startet på aftensmaden og alle minier havde flyttet deres liggeunderlag og soveposer op i shelteren og så boede vi der, resten af lejren. Det var rigtig hyggeligt, især når det regnede og det gjorde det den dag. - Hold da op, hvor vi fik læst Ronja

let i døren til damebruserummet, så måtte folk vente, hvis det var ☺ - Samtidig tjekkede vi børnene for tæger, som vi havde hørt, der var rigtig mange af, men vi fandt kun to på to børn, så vi var da sluppet nådigt.

Efterhånden var juniorer og trop også kommet hjem, så vi var glade for, at vi havde haft minierne - og ikke mindst os selv i bad, da de andre også trængte, efter en 2 - 3 dages vandretur i regntøj, sved og varme.

Efter aftensmaden blev minierne enige om, at de ville op i shelteren og høre mere Ronja, så vi gik tidligt i seng.

Fredag d. 15.7.

Vi fik lov at sove, til vi vågnede af os selv. Efter morgenmaden begyndte vi så småt at fjerne diverse rafteanordninger lidt efter lidt og alle Stifindere hjalp med at slæbe rafter op på plads, så andre spejdere kunne bruge dem. Kors, hvor vi gik meget denne dag frem og tilbage, men ved fælles hjælp lykkedes det ☺

Denne dag skulle vi have noget rigtig lækkert oksekød, stegt på og under varme sten og pakket ind i saltdej - det glædede vi os meget til, for det bliver helt usandsynligt lækkert af salten i dejen, som det er pakket ind i. Men under nedrivningen af rafting, var der et af børnene, der forstrak et

eller andet i albuen. Vi havde på første aftens ledermøde fået at vide, at i Vester Verninge lejr, havde de én, der var sygeplejerskestuderende. Hende fik vi hentet og hun kiggede på armen. Hun foreslog, at vi evt. ventede lidt for at se, hvordan det gik, men efter en time hvor pigen stadig gik og havde ondt, gik vi op til hyttevagten, fik nummeret til Sjukvårdsakuten i Lund, som vi ringede til. Sahrabi har boet i Sverige i 6 år, så hun kunne sagtens snakke med dem. - Hun kom tilbage og sagde, at de helst ville se pigen og armen, så jeg måtte droppe maden, selvom Mao og jeg og pigen fik en gedigen madpakke med os alligevel, men det var jo ikke det lækre kød! - Nå, skidt! - Hyttevagten havde en rigtig GPS, vi kunne låne. Den fik jeg lige et lynkursus i - intet problem - alle de nødvendige adresser var kodet ind. Så vi kom af sted mod Lund Universitetssygehus og fandt det da også, fandt et sted at parkere og så kom det største problem: At finde rundt på selve hospitalet - det virkede overhovedet ikke logisk. Nå, men vi fandt da børneskadestuen og blev registreret. Vi fik taget fem røntgenbilleder af armen og et af den raske arm og de ville ikke udelukke, at der evt. var brækket lidt i albuen, men det var svært at afgøre, da barnet kun var 12 år og ikke fuldt udvokset. Nå, hun fik gips på for en sikkerheds skyld, så den varmede hun sig på hele vejen hjem. - Vi fik da også undervejs læst en bog om den lille Tummen, som var bange for ting i mørket, men fandt ud af, at tingene ikke var farlige, men bare noget den forestillede sig i fantasien - på svensk! .... Sikke en nat! - Vi gik direkte i seng, da vi kom hjem - kun Sahrabi var vågen og jeg lå i min sovepose i shelteren kl. 00:45 !!! - Men det var godt, at vi fik armen tjekket - så må hun til lægen i Danmark, når vi kommer hjem igen. ☺

drikkelse og lidt proviant og turen gik gnidningsløst. - Da vi kørte ned ad Castor allé derhjemme ved hytten, så vi bussen bakke ned ad Nordstjerne alle på tværs nede for enden - det var perfekt!

Vi fik pakket ud, leget lidt afslutning og givet mærker - både fra Söderåsen Nationalpark og fra Gillastugan, så nu skulle der hjem og syes mærker på ☺

Da alle spejdere var blevet hentet, skulle der pakkes ud, tørres telte, presenninger og teltunderlag og vejret var perfekt til det. Pløkker blev vasket rene og de sidste gryder blev skrubbet og lagt på plads. - Det var en ren fornøjelse, selvom man var træt, men et par dejlige forældre havde haft kage med til os og en del kaffe blev kørt ned, så vi klarede den på det og sodavand ☺ Sikke dog en dejlig sommerlejr på trods af de små ting, som skete undervejs, og det var jo faktisk ikke s meget alligevel!

Lørdag d. 16.7.

Joka kom og vækkede os oppe i shelteren kl. 9 og vi skulle kun koncentrere os om at få minierne pakket sammen - det var rart ☺ - Og det var nogenlunde tørvejr ☺☺

Vi fik efterhånden alting fjernet - sløjfet bålpladser og fedtflæder og båret alt op til parkeringspladsen, hvor vi fik frokosten smurt og spist. Dé r fik Mao og jeg først smagt kødet fra aftenen før - hold da op, hvor var det godt, selvom det ikke var varmt mere - det smagte også fantastisk på et stykke rugbrød ☺

Da vores bus kom med Mikkel Skovérne fra Dragør, hjalp vi dem med at tømme bussen, så vi kunne få vores grej ind i stedet - det gik som en leg !

Mao og jeg kørte derfra kl. lidt i 12 og fandt lidt andre veje derned sydpå, men vi var sikre på, at det var den rigtige retning, vi kørte mod. Undervejs stoppede vi lige for at tanke benzin og et andet sted tankede vi

Tusind tak til: Pakha, Mungo, Muvin, Kamyra, Numa, Matkah og Ibex fra minierne og Toomai, Jacala, Raksha, Kirba, Twiga og Mang fra Juniorerne og Limmershin, Buni, Glip, Chikai, Joka og Vixen fra troppen. - Ligeledes tak til Chui, Darzee, Mao, Melvin, Ikki, Sahrabi, Vachan og Radha! - Tusind tak, fordi vi er så gode til at være Stifindere ☺

Med kæmpe spejderhilsen fra Akeela >(o:)

